

111340

31361-69966

T.C.
CUMHURBAŞKANLIĞI

SAYI : B.01.0.KKB.01-18/A-5-2007-220

30 / 03 / 2007

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 16.03.2007 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-25835/60212 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca 15.03.2007 gününde kabul edilen 5603 sayılı "Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun" incelenmiştir:

1- Yasa'nın 14. maddesinin (2). fıkrasında,

"(2) Başkan Bakanın önerisi üzerine müşterek kararla atanır. Genel Koordinatör, Hukuk Müşaviri, Koordinatör, il koordinatörleri, uzman, denetçi ve danışmanlar Başkanın teklifi üzerine Bakan onayıyla, bunların dışında kalan diğer personel ise Başkan tarafından atanır."

düzenlemesine yer verilmiştir.

Düzenlemede, Yasa'yla kurulan Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu'nda görev yapan Başkan dışındaki tüm personelin, bu bağlamda üst düzey yönetici kadrolarında görev yapacakların atama yetkisi Bakan'a verilmektedir.

Yasa'nın 14. maddesinin (8). fıkrasında, Kurum personelinden Başkan, genel koordinatör, hukuk müşaviri, koordinatör ve il koordinatörleri, uzman ve denetçiler ile diğer görevlilere ödenecek sözleşme ücretleri, Başbakanlık Merkez Örgütü'nde görev yapan, sırasıyla genel müdür, genel müdür yardımcısı, daire başkanı, uzman ve denetçiler ile diğer benzer personel için öngörölmüş bulunan ücretlere bağlanmıştır.

(8). fıkıada unvanları sayılan ve Kurum'da sözleşmeli statüde görev yapan personelin ücretlerinin belirlenmesinde ölçüt alınan Başbakanlık Merkez Örgütü personelinde uzman, daire başkanı ve genel müdür yardımcıları için 3600, genel müdürler için ise 6400 ek gösterge öngörölmüştür.

Bundan da anlaşılacağı gibi, Kurum'da Bakan tarafından ataması yapılacak personel, 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'na göre 3600 ek göstergesi bulunan kamu görevlisi kümesine girmektedir. Bu tür personelin ataması ortak kararname ile yapılmasına karşın, incelenen Yasa'da eş durumdaki personelin atanması yetkisi Bakan'a verilmekte, böylece Cumhurbaşkanı'nın imzasını gerektirmeyen bir atama yöntemi öngörülmektedir.

a- Çağdaş demokrasilerde, parlamenter sistem ve bu sistemi yaşama geçirecek erkler ayrılığı ilkesi kabul edilmiş; yürütmenin iktidar gücü, yasama ve yargı denetimi ile dengelenmeye çalışılmıştır.

Parlamenter demokratik sistemin ve erkler ayrılığının benimsendiği Anayasamızda da, bağısız koşulsuz Ulus'un olan egemenliği, yasama, yürütme ve yargı alanlarında Ulus adına kullanacak organlar belirtilmiş; yasama ve yargının yürütme organı üzerindeki denetim yetkisi ve bu yetkinin kullanılma biçim ve sınırları çeşitli maddelerde kurala bağlanmıştır.

İktidar gücünün çoğunluk egemenliğine dönüşmesinin parlamenter demokratik sistemi zedeleyeceğini öngören anayasa koyucu, bununla yetinmemiş, Devlet'in başı olan Cumhurbaşkanı'na bir denetim, dengeyi ve uyumu sağlama görev ve yetkisi vermiştir.

Nitekim, Anayasa'nın,

- 8. maddesinde, yürütme yetki ve görevinin, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu'na kullanılıp yerine getirileceği,
- 104. maddesinde, Cumhurbaşkanı'nın,
 - Anayasa'nın uygulanmasını, Devlet organlarının düzenli ve uyumlu çalışmasını gözeticeği,
 - Başbakan ve bakanları atayacağı,
 - Gerekli gördüğü durumlarda Bakanlar Kurulu'na başkanlık edeceği ya da Bakanlar Kurulu'nu başkanlığı altında toplantıya çağıracağı,
 - Kararnameleri imzalayacağı,
- 105. maddesinde, Cumhurbaşkanı'nın tek başına yapacağı işlemler dışındaki tüm kararlarının Başbakan ve ilgili bakanlarca imzalanacağı, belirtilmiştir.

Bu kurallar, Cumhurbaşkanı'nın, aynı zamanda yürütmenin de başı olduğunu, kararnameleri imzalama yolu ile iktidar gücünü denetleyerek, bu güç ile kamu politikalarının oluşması ve uygulanmasında görev alan üst düzey kamu görevlileri arasındaki dengeyi sağlaması gerektiğini göstermektedir.

Cumhurbaşkanı'nın bu denetim ve dengeleme görev ve yetkisi, bir siyasal partinin tek başına iktidar olduğu ve yasama organında çoğunluğu elde bulundurduğu dönemlerde, çok daha gerekli olmaktadır. Çünkü, bu dönemlerde, özellikle üst düzey kamu görevlileri siyasal güce karşı çok daha korunmasız kalmaktadır.

b- Anayasa'nın 8. maddesinde, yürütme yetkisi ve görevinin, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu'na kullanılıp yerine getirileceği belirtilirken, yürütme işlemlerinin hukuksal geçerlilik kazanabilmesi için her iki tarafın katılmasıyla ortaklaşa yapılması gereği ortaya konulmuştur.

Yine, Anayasa'nın 105. maddesinde, Cumhurbaşkanı'nın, Anayasa ve diğer yasalarda tek başına yapabileceği belirtilen işlemler dışındaki tüm kararlarının Başbakan ve ilgili bakanlarca da imzalanacağı kurala bağlanmıştır. Bu kural, tüm kararlar bağlamında atama kararlarının da Cumhurbaşkanı'na imzalanması gerektiğini göstermesi yönünden önemlidir. Anayasa'nın 104. maddesinde, Cumhurbaşkanı'na kararnameleri imzalama görev ve yetkisi verilmiş olması da bu yargıyı pekiştirmektedir.

Anayasamızda Cumhurbaşkanı'na kararnameleri imzalama yetkisinin verilmesi üç önemli gerekçeye dayanmaktadır. Bunların birincisi, Cumhurbaşkanı'nın yansızlığı nedeniyle, kararnamelerin, kamu yararına ve kamu hizmetinin gereklerine uygun olmasının sağlanması ve siyasal emellere hizmet etmesinin önlenmesi; ikincisi, Cumhurbaşkanı'na, yürütme alanında Hükümet'e öneri ve uyarılarda bulunma yetkisini kullanabilmesi için olanak yaratılması; üçüncüsü de, Cumhurbaşkanı'nın Devlet'in ve yürütmenin başı olması ve Devlet organlarının düzenli çalışmasını gözetme görev ve yetkisiyle donatılmış bulunmasıdır.

Bu anayasal kurallar karşısında, birer yönetsel işlem olduğunda kuşku bulunmayan atama işlemlerinden, kurumların karar ve uygulama düzeneklerinde önemli işlev gören üst düzey kamu görevlilerine ilişkin olanlarının, hukuksal geçerlilik kazanabilmesi için Cumhurbaşkanı'na da imzalanması anayasal zorunluluktur.

c- Öte yandan, kamu kurum ve kuruluşları ve dolayısıyla bu kurum ve kuruluşların üst düzey görevlileri, siyasal iktidarın uzmanlık ve hizmet alanındaki deneyim eksikliğini gidermek ve kendi alanında siyasal iktidara yardımcı olmak, değişen iktidarlardan kamu hizmetlerinin etkilenmemesini ve sürekliliğini sağlamakla yükümlüdürler.

Kamu hizmetinin sürekliliği ile kamu görevlilerinin güvencesi arasındaki yakın ilişki, kamu politikalarının oluşmasında karar verme ve bu kararları uygulama konumunda olan üst düzey kamu görevlilerinin atama güvencesinde kamu yararı bulunduğunu göstermektedir.

Devlet organlarının düzenli çalışması, yönetimde istikrarın sağlanmasıyla olanaklıdır. Yönetimde istikrar ise, kamu hizmetinin değişken ögesi olan iktidardaki siyasal partilerle değil, kamu hizmetinin değişmez ögesi olan kamu görevlilerine sağlanacak "görev güvence"siyle gerçekleştirebilecektir.

Cumhurbaşkanı'nın, kamu hizmetlerinde sürekliliği ve istikrarı sağlayan üst düzey görevlilerin atamalarında imzasının bulunması, kimi haksız işlemlerin, siyasal nitelikli atamaların önlenmesi ve dolayısıyla kamu yararı ve kamu hizmetinin gerekleri yönünden de gereklidir.

Anayasamıza göre, yürütmenin iki kanadından birini oluşturan Cumhurbaşkanı, "yansız" niteliğiyle, siyasal nitelikli Hükümet'e karşı kamu görevlisinin güvencesini oluşturmaktadır. Bu güvence, atama kararnamelerinin Cumhurbaşkanı'na imzalanmasıyla yaşama geçirilmektedir.

Nitekim, bu gerekçeler gözönünde bulundurularak, 2451 sayılı Yasa'da, müsteşar ve yardımcılar, genel müdür ve yardımcılar, bakanlık müşavirleri, birinci hukuk müşavirleri, bakanlık daire başkanları, il idare şube başkanları, bölge müdürleri ve başmüdürler gibi üst düzey görevlilerin atanmaları, görevden alınmaları ya da nakillerinin ortak kararnameyle yapılması kurala bağlanmıştır.

d- Anayasa Mahkemesi'nin 27.04.1993 günlü, E.1992/37, K.1993/18 sayılı kararında,

"Parlamenter hükümet sistemi benimsenen Anayasa'ya göre, Cumhurbaşkanı'nın yürütmenin başı olarak karşı-imza kuralı gereği imzalayacağı kararnameler 104. madde uyarınca yürütme alanına ilişkin görev ve yetkileri ile sınırlı anlaşılmak gerekir."

denilerek, yürütmenin başı olan Cumhurbaşkanı'nın atama kararnamelerini, güvence niteliğinde "karşı-imza" kuramı uyarınca imzalaması gerektiği kabul edilmiştir.

Yüksek Mahkeme'nin aynı kararında;

- Anayasa'nın 104. maddesinde, Devlet'in başı olduğu ve Türk Ulusu'nun birliğini temsil ettiği belirtilen Cumhurbaşkanı'nın, 8. maddede, aynı zamanda yürütmenin de başı sayıldığı,

- Anayasa'nın 8. maddesinde, yürütme işlemlerinin hukuksal geçerlilik kazanması için Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu'nun katılmalarıyla ortaklaşa yapılması gereğinin çok açık biçimde ortaya konulduğu,

- Başbakan ve tüm bakanların imzaladıkları "Bakanlar Kurulu Kararnamesi" ile yalnızca Başbakan ve ilgili bakanın imzasını taşıyan "ortak kararname"nin de geçerlik kazanabilmesi için Cumhurbaşkanı tarafından imzalanmasının anayasal zorunluluk olduğu,

- Geleneklere dayalı bir kurallar ve kurumlar düzeni olan parlamenter sistemde önemli devlet işlemlerinin tümünün devlet başkanının imzasıyla tamamlandığı,

- Bakanlık üst düzey görevlerine getirilecek yüksek memurlara ilişkin atama işlemlerinin, Anayasa'da benimsenen parlamenter sistem gereği yürütme organını oluşturan Adalet Bakanı ve Başbakan ile yansız Cumhurbaşkanı'nın onayına sunulmasının, Anayasa'nın 8., 104. ve 105. maddeleri yönünden zorunlu bulunduğu,

- Bakanın yanında, onun uzmanlık ve hizmet alanındaki deneyim eksikliğini gidermek, bu alanlarda bakana yardım etmek ve değişme olasılığı fazla olan Bakanların değişmesinden kamu hizmetinin etkilenmemesini sağlamak üzere bulundurulmuş; memur statüsü içinde ve hizmet kadrosunda en yüksek dereceye yükselmiş, böylece teknik deneyim sahibi ve uzman kimseler olan müsteşarlık, müsteşar yardımcılıkları, Teftiş Kurulu Başkanlığı ve diğer sayılan üst düzey görevlere Bakan'ın önerisi ve Başbakan'ın onayı ile atama yapılabilmesinin Anayasa'da benimsenen sistemle bağdaşmadığı,

- Cumhurbaşkanı'nı böylesine yetkilerle donatıp güçlendiren, parlamenter hükümet sistemini tüm gerekleriyle uygulamaya koyan, yürütme yetki ve görevinin Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu'na yerine getirileceğini belirten anayasal kurallar karşısında, kimi atamalarda Cumhurbaşkanı'nın imzasına gerek görmemenin, Anayasa'nın 8. maddesine aykırılık oluşturacağı,

gerekçelerine yer verilerek, Adalet Bakanlığı'nda üst düzey kamu görevlerine yapılacak atamaların Başbakan'ın onayı ile sonlandırılmasına ilişkin yasa kuralı iptal edilmiştir.

Yine, Anayasa Mahkemesi'nin 19.12.2005 günlü, E.2005/143, K.2005/99 sayılı kararında, Türkiye İstatistik Kurumu'nun üst düzey görevlerine atama yapma yetkisini Kurum Başkanı'na veren yasa kuralı iptal edilirken şu değerlendirme yapılmıştır:

“Buna göre, kamu politikasının tayinine katılan, etkin bir otoriteye sahip olan, kuruluşların amacının gerçekleşmesinde en önemli yetki ve sorumluluklarla donatılan, planlama, örgütlenme, personel ve kadrolarını yöneten, denetim ve temsil gibi işlevleri yerine getiren kamu görevlilerinin, üst düzey yönetici konumunda olmaları nedeniyle bunların atamalarının da müşterek kararname ile yapılması Anayasal zorunluluktur.”.

Bu nedenlerle, incelenen Yasa’nın Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu’nun Başkan dışındaki üst düzey görevlilerinin atanmasını ortak kararname yerine Tarım ve Köyişleri Bakanı’nın onayına bırakan 14. maddesinin (2). fıkra düzenlemesi, Anayasa’yla kabul edilen parlamenter demokratik sistemle, Anayasa’nın 8, 104 ve 105. maddeleriyle bağdaşmamaktadır.

2- İncelenen Yasa’nın yine 14. maddesinin (8). fıkrasında,

“(8) Sözleşmeli personele verilecek her türlü ödemeler dahil net ücretler; Başkana Başbakanlık merkez teşkilâtında görev yapan genel müdür, genel koordinatörlere Başbakanlık merkez teşkilâtında görev yapan genel müdür yardımcısı, hukuk müşaviri, koordinatör ve il koordinatörlerine Başbakanlık merkez teşkilâtında görev yapan daire başkanları, uzman ve denetçilere Başbakanlık uzmanları, diğer görevlilere ise Başbakanlık merkez teşkilâtındaki benzer görevler için öngörülmüş bulunan ücretleri aşmamak kaydıyla, Bakan tarafından belirlenir.”

düzenlemesine yer verilmiştir.

Düzenlemede, sözleşmeli statüde bulunan personelin ücretlerinin Tarım ve Köyişleri Bakanı tarafından belirlenmesi öngörülmektedir.

Anayasa’nın 128. maddesinde,

- Devlet’in, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerin, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görüleceği,

- Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ile diğer özlük işlerinin yasayla düzenleneceği,

kurala bağlanmıştır.

İncelenen Yasa'nın 3. maddesinde, bu Yasa'yla verilen görevleri yerine getirmek üzere kurulan Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu'nun, kamu tüzelkişiliğini haiz, idari ve mali özerkliğe sahip bir kurum olduğu belirtilmiştir. Yine aynı maddeye göre, Kurum, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın "ilgili kuruluşu"dur.

Bir kamu tüzelkişisi olarak kurulan, Yasa ile verilen görevleri yapan Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu'nun genel idare esaslarına göre bir kamu hizmeti yürüttüğü açıktır.

Öte yandan, incelenen Yasa'nın "Kurum personelinin statüsü, hakları ve atanmaları" başlıklı 14. maddesinin (1) ve (10). fıkralarında,

- Kurum'da hizmetlerin sözleşmeli personel eliyle yürütüleceği,
- Sözleşmeli personelin, 657 sayılı Devlet Memurları Yasası ile diğer yasaların sözleşmeli personel hakkındaki kurallarına bağlı olmadığı,
- Kurum personelinin emeklilik ve sosyal güvenlik yönünden 506 sayılı Sosyal Sigortalar Yasası'na bağlı olduğu,
- Sözleşmeli personelin, bu maddede belirlenenler dışında kalan görev ve yetkilerinin, hizmete alınma, görevlendirme, görevde yükselme ve görevden alınma biçimleri ile sözleşme esaslarının, unvan ve sayılarının Bakanlar Kurulu kararı ile çıkarılacak yönetmelikle belirleneceği,

kurala bağlanmıştır.

Görüldüğü gibi, bir kamu tüzelkişisi olan Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu'nda genel idare esaslarına göre yürütülecek asli ve sürekli görevler sözleşmeli personel eliyle yürütülecektir. Yasa'da sözleşmeli personel statüsü asli statü olarak öngörülmüştür.

Sözleşmeli personelin statüsü Yasa'yla belirlenmiş, kimi ayrıntıların düzenlenmesi Bakanlar Kurulu kararıyla yürürlüğe konulacak bir yönetmeliğe bırakılmıştır. Böylece, Kurum'da çalıştırılacak sözleşmeli personel statü hukukuna bağlı kılınmıştır.

Bu nitelikteki bir personel statüsünde, yapılacak sözleşmenin "idari hizmet sözleşmesi" olduğu ve idare ile personel arasında kamu hukukuna dayalı bir ilişki bulunduğu açıktır.

İdari hizmet sözleşmeleri, idarenin tek yanlı istenciyle oluşturduğu koşulları ve ilkeleri içeren ve çalışanın bu koşulları ve ilkeleri kabul edip etmeme dışında değiştirmeyi isteme hakkı bulunmayan kamu hukuku sözleşmeleridir.

Anayasa Mahkemesi'nin çeşitli kararlarında da belirtildiği gibi, bir kamu tüzelkişisi kurum ya da kuruluştaki genel idare esaslarına göre yürütülen görevlerde, kamu hukuku alanına giren idari hizmet sözleşmesiyle çalışanların, Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında kamu görevlileri olduğunda kuşku bulunmamaktadır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, Anayasa'nın 128. maddesinde, kamu görevlilerinin atanmalarının, görev ve yetkilerinin, hakları ve yükümlülüklerinin, aylık ve ödenekleri ile diğer özlük işlerinin yasayla düzenlenmesi öngörülmüştür.

Oysa, incelenen Yasa'da sözleşmeli personel ücretleri belirlenmemiş, ücreti belirleme yetkisi Tarım ve Köyişleri Bakanı'na verilmiştir.

Bu nedenle, Yasa'nın 14. maddesinin (8). fıkrası Anayasa'nın 128. maddesiyle bağdaşmamaktadır.

Öte yandan, Anayasa'nın 2. maddesinde, hukuk devleti ilkesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin nitelikleri arasında sayılmış; 7. maddesinde, yasama yetkisinin Türk Ulusu adına Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin olduğu, bu yetkinin devredilemeyeceği belirtilmiştir.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da vurgulandığı gibi, yasama organınca yürütmeye düzenleme yetkisi verilirken, bunun bir "yetki devri" niteliğinde olmaması için, konunun temel ilkelerinin yasada düzenlenmesi, çerçevenin belirlenmesi ve yürütmeye, teknik ayrıntıların düzenlenebilmesi için sınırları belli bir yetki alanı tanınması gerekmektedir.

İncelenen Yasa'nın 14. maddesinin (8). fıkrasında ise, tavan dışında hiçbir temel ilke konulmadan, çerçeve çizilmeden, sözleşmeli personel statüsüyle ilgili ücretleri belirleme yetkisi Tarım ve Köyişleri Bakanı'na bırakılmaktadır.

09.12.1994 günlü, 4059 sayılı "Hazine Müsteşarlığı İle Dış Ticaret Müsteşarlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun"un 7. maddesinin (e) bendinde, incelenen Yasa'da olduğu gibi, kadro karşılık gösterilerek 657 sayılı Devlet Memurları Yasası ve diğer yasaların sözleşmeli personele ilişkin kurallarına bağlı olmaksızın kimi görevlerde sözleşmeli personel çalıştırılmasına olanak sağlanmış; sözleşme yöntem ve ilkeleri ile ücret tutarı ve her tür ödemelerin saptanması konularında Bakanlar Kurulu yetkili kılınmıştır.

Sözleşmeli personel konusunda Bakanlar Kurulu'na geniş yetki tanıyan sözkonusu kural, Anayasa Mahkemesi'nin 13.12.1995 günlü, E.1995/11, K.1995/63 sayılı kararıyla, Anayasa'nın 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesine, 7. maddesindeki yasama yetkisinin devredilemeyeceğine ilişkin kurala ve 128. maddesindeki "yasa ile düzenleme" yöntemine aykırı bulunarak iptal edilmiştir.

Bu nedenlerle, incelenen Yasa'nın 14. maddesinin (8). fıkrası, Anayasa'nın 2 ve 7. maddeleriyle de bağdaşmamaktadır.

3- İncelenen Yasa'nın 14. maddesinin (1). fıkrasının son tümcesinde, "Kurum personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür." düzenlemesine yer verilmiştir.

Düzenlemeye göre, Kurum ile personeli arasında doğacak hukuksal uyuşmazlıkların çözüme kavuşturulacağı yargı yeri "iş mahkemeleri", başka bir deyişle adli mahkemelerdir.

Anayasa'nın 9. maddesinde, yargı yetkisinin, Türk Ulusu adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı; 125. maddesinde, idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu; 140. maddesinde, yargıçlar ve savcılarının adli ve idari yargı yargıç ve savcıları olarak görev yapacakları; 155. maddesinde, Danıştay'ın, idari mahkemelerce verilen, yasanın başka bir idari yargı yerine bırakmadığı karar ve hükümlerin son inceleme mercii olduğu, yasada gösterilen belli davalara da ilk ve son derece mahkemesi olarak bakacağı vurgulanmıştır.

Söz konusu kurallarda, Anayasa'da idari ve adli yargı ayrılığının kabul edildiği görülmektedir. Bu ayrım uyarınca, idarenin kamu gücü kullanarak oluşturduğu ve kamu hukuku alanına giren işlem ve eylemlerinin idari yargı, özel hukuk alanına giren işlemlerinin de adli yargı denetimine bağlı olacağı açıktır.

Anayasa'nın anılan kuralları karşısında, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda yasakoyucunun takdir hakkı bulunmamaktadır. Nitekim, Anayasa'nın 155. maddesinde, "yasanın başka bir idari yargı merciine bırakmadığı" denilerek, yasakoyucuya verilen takdir yetkisi idari yargı yerini belirlemekle sınırlandırılmıştır.

Bu nedenle, bir idari işlemten doğan uyuşmazlığa ilişkin davanın idari yargı yerinde görülmesi anayasal zorunluluktur.

Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu'nun bir kamu tüzelkişisi olduğu yukarıda açıklanmıştır.

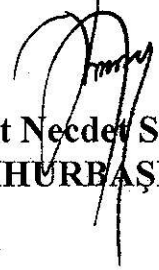
İncelenen Yasa'nın 14. maddesi (1). fıkrasına göre, Kurum'un asli personelinin, Kurum'da "idari hizmet sözleşmesi" ile çalışan ve Kurum ile aralarında kamu hukuku ilişkisi bulunan kamu görevlileri olduğu, yine yukarıda açıklanmıştır.

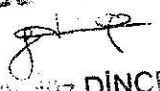
Her ne kadar, incelenen Yasa'nın 14. maddesinin yine (1). fıkrasında, Kurum personelinin emeklilik ve sosyal güvenlik yönünden 506 sayılı Sosyal Sigortalar Yasası'na bağlı olduğu belirtilmiş ise de, bu düzenleme, personel hukukuna değil, sosyal güvenlik hukukuna ilişkin olup, sözleşmeli personelin kamu görevlisi ve Kurum'la ilişkisinin de "idari hizmet sözleşmesi"nden kaynaklanan kamu hukuku ilişkisi olduğu gerçeğini ortadan kaldırmamaktadır.

Başka bir anlatımla, kamu görevlisinin sosyal güvenlik yönünden Sosyal Sigortalar Yasası'na bağlı olması, idari işlemlerden doğan uyuşmazlıklarda görevlendirilecek yargı yerinin belirlenmesinde etken olamaz. Yargı yerinin belirlenmesinde önemli olan, çalışanların kamu görevlisi olup olmadığı ve kurum-personel ilişkisinin kamu hukukundan kaynaklanıp kaynaklanmadığıdır.

Bu durumda, incelenen Yasa'yla, idare hukuku ilkelerine göre oluşturulan personel işlemlerinden doğan uyuşmazlıkların çözümünün adli yargıya bırakılması, Anayasa'nın 125 ve 155. maddeleriyle bağdaşmamaktadır.

Yayımlanması yukarıda açıklanan gerekçelerle uygun görülmeyen 5603 sayılı "Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun", 14. maddesinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89 ve 104. maddeleri uyarınca ilişkide geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI

ASL

GÖKÇÜ DİNÇER
Kanunlar ve Kararlar Müdürü